

PROF. DR STJEPAN HORVATIĆ

(Prigodom 70. rođendana)

Horvatić dr Stjepan, redovni profesor sistematske botanike i geobotanike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, rođen je 4. listopada 1899. u Varaždinbregu, Hrvatska. Nakon završenog studija prirodnih nauka na Filozofskom fakultetu u Zagrebu godine 1923. obavljao je najprije dužnost nastavnika na gimnaziji u Krku. Od 1926. do 1933. godine bio je asistent na Botaničkom zavodu Filozofskog fakulteta u Zagrebu, gdje je početkom 1927. godine stekao stupanj doktora nauka iz područja biologije odnosno botanike.

Godine 1933. prelazi na Filozofski fakultet Sveučilišta u Ljubljani. Tamo je u svojstvu docenta odnosno izvanrednog profesora botanike i predstojnika Botaničkog instituta i vrta djelovao do 1941. godine, kada se ponovno vraća u Zagreb. Od 1941. do 1947. godine vršio je dužnost redovnog profesora botanike na Veterinarskom fakultetu, a od 1947. do danas redovni je profesor sistematske botanike i geobotanike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Godine 1957. povjerena mu je i dužnost predstojnika Botaničkog zavoda i vrta, a 1960. također dužnost direktora Instituta za botaniku Sveučilišta u Zagrebu.

Naučnim radom počeo se S. Horvatić baviti još kao nastavnik gimnazije u Krku gdje je istraživao floru i vegetaciju otoka Plavnika. Rezultati tih istraživanja predmetom su njegove doktorske disertacije, a objavljeni su u radu »Flora i vegetacija otoka Plavnika«, Acta botanica 2, 1—56, Zagreb 1927.

Od tada bavi se S. Horvatić sve do danas naučnim istraživanjima koja se odnose na biljni pokrov naše zemlje. Ta se istraživanja mogu raščlaniti u nekoliko glavnih područja, i to:

1. Istraživanja sistematskih odnosa nekih polimorfnih taksona,
2. Floristička istraživanja,
3. Fitocenološka istraživanja,
4. Kartiranje vegetacije.

1. Istraživanje sistematskih odnosa vršio je Horvatić u prvom redu u pogledu polimorfnog roda *Leucanthemum*. Primjenom suvremenih metoda istraživanja došao je do vrlo značajnih novih koncepcija iznijevši i više novih taksona, kao npr. *Leucanthemum liburnicum*, *L. croaticum*, *L. praecox*. Te su koncepcije prihvaćene i u najnovije vrijeme kao osnova za citotaksonomska istraživanja ovoga roda, koja su vršili dijelom domaći, a dijelom strani istraživači (npr. švicarski botaničar citolog Claude Favarger sa suradnicima). Osim toga prihvaćena je Horvatićeva sistematika roda *Leucanthemum* u domaćoj i stranoj florističkoj literaturi koja se odnosi na floru naše zemlje. Tako je npr. takson *Leucanthemum liburnicum* usvojen u Fiorijevu djelu »Nuova flora analitica d'Italia«, u Javorkinom djelu »Flora Hungarica« i dr.

Istome naučnom području pripadaju i Horvatićeva istraživanja što ih je vršio u pogledu kolektivne vrste *Peucedanum coriaceum*, taksona roda *Senecio* iz skupine *vulgaris-leucanthemifolius* kojoj pripada opisana vrsta *Senecio caroli-malyi* H-ić, zatim vrste *Plantago holosteum* i dr.

2. Floristička istraživanja S. Horvatića obilježena su nastojanjima da se flora pojedinih istraživanih područja podvrgne što temeljitijoj analizi s obzirom na njezinu pripadnost raznim flornim elementima. U tom pogledu može se istaknuti, među ostalim, njegovo raščlanjivanje takozvanog ilirskog flornog elementa u ilirsko-balkanski i ilirsko-mediteranski florni element kao i raščlanjenje čtavog mediteranskog elementa u razne uže geoelemente.

Ta istraživanja urodila su također drugim vrlo značajnim rezultatima, kao što je npr. nalaz novog taksona *Aristolochia croatica* na području vapnenačkih točila Kvarnerskog zaljeva, koji je kao nova vrsta prihvaćen u najnovije vrijeme i u poznatom djelu »Flora Europaea« I : 74, Cambridge 1964.

Kao vrlo iskusan florista i sistematičar prihvatio se on veoma teškog i odgovornog zadatka da u okviru Instituta za botaniku Sveučilišta u Zagrebu organizira kolektivni rad na izdavanju djela »Analitička flora Jugoslavije« u suradnji sa floristima iz čitave naše zemlje. Za razliku od regionalnih flora, na kojima se radi u pojedinim republikm centrima, ovim je djelom obuhvaćena prvi puta cjelokupna vaskularna flora današnjeg područja Jugoslavije. Godine 1967. štampan je prvi broj prvog sveska »Analitičke flore Jugoslavije«, u kojemu je Horvatić, kao glavni redaktor čitavog djela napisao predgovor, a pored toga i posebno poglavlie o fitogeografskim značajkama Jugoslavije. On je ujedno i koautor obrađenih pododjeljaka *Pteridophyta* i *Gymnospermae*.

3. Fitocenološka istraživanja započinje S. Horvatić u vrijeme kada je već bilo općenito usvojeno gledište da je floristički sastav najsigurnija osnova na kojoj treba izgrađivati sistem biljnih zajednica. Međutim, tada su se u nas kao i u čitavoj Evropi, još uvijek vodile žive rasprave o tome da li za ograničavanje vegetacijskih jedinica treba uzeti dominantne, konstantne ili tzv. svojstvene ili karakteristične vrste.

Nakon pokušaja da vegetaciju istražuje i na drugim pricipima, Horvatić se priklonio i do danas ostao vjeran ovom posljednjem gledištu, koje je — kao što je poznato — iznio i zastupao J. Braun-Blanquet, glavni predstavnik tzv. švicarsko-francuske fitosociološke škole (Zürich—Montpellier). Ovo je gledište ubrzo prevladalo u Evropi, a danas se na tim istim principima istražuje vegetacija različitih područja i na drugim kontinentima.

Istražujući dugi niz godina vegetaciju naše zemlje, napose vegetaciju Hrvatske, opisao je Horvatić veliki broj vegetacijskih jedinica različitog sistematskog stupnja. Njegova se vrlo uspješna istraživanja vegetacije mogu podijeliti u dva dijela:

a) Istraživanje livadne, pašnjačke i močvarne vegetacije kopnenih područja Hrvatske, koja po svojim rezultatima spadaju među osnovne radove ove vrste u cjelokupnoj fitocenološkoj literaturi. Ta su istraživanja pokazala da se livadna vegetacija sjeverozapadnih područja Jugoslavije odlikuje naročitom osebujućošću, što je odraz specifičnih klimatskih i drugih ekoloških prilika. Horvatić je utvrdio da ta vegetacija pripada dobrim dijelom ne samo novim pretežno endemičnim asocijacijama već i posebnim višim sistematskim jedinicama. Rezultati tih njegovih istraživanja uvaženi su i citirani u brojnoj domaćoj i stranoj literaturi, a osim toga prihvaćeni su kao osnova za sinekološka istraživanja, koja su u našoj zemlji upravo sada vrlo aktualna.

b) Istraživanja vegetacije mediteranskog i submediteranskog Krša Jugoslavije. Nema sumnje da je S. Horvatić u toku svoje dosadašnje naučne djelatnosti postigao najveće uspjehe rezultatima istraživanja biljnog pokrova mediteranskog i submediteranskog Krša naše zemlje. Ta istraživanja provodi on sustavno već kroz četiri decenija, obuhvaćajući biljni pokrov primorskog kopna i otoka. Iz njegovih radova koji se odnose na ta istraživanja vidljivo je da se vegetacija tih područja sastoji od vrlo velikog broja nižih i viših vegetacijskih jedinica koje se odlikuju osebujućim florističkim sastavom. To vrijedi već za samu klimatogenu vegetaciju zimzelenog eumediteranskog pojasa Krša, koju prema Horvatiću predstavlja asocijacija *Orno-Quercetum ilicis* H-ić. Ona se od analogne zapadno-mediteranske zajednice *Quercetum galloprovinciale* Br.-Bl. razlikuje naročito diferencijalnim vrstama ilirsko-mediteranske pripadnosti.

Klimatogenom asocijacijom submediteranskog pojasa primorskog Krša označuje Horvatić zajednicu *Carpinetum orientalis croaticum* H-ić, koju je u svojim radovima potanko karakterizirao i raščlanio u niže vegetacijske jedinice. S tom je zajednicom usko srodna također asocijacija *Seslerio-Ostryetum carpinifoliae* Ht et H-ić koju su zajedno istraživali Horvatić i Horvat i označili je klimaksom mediteransko-montanog vegetacijskog pojasa.

Naročitu pažnju posvetio je Horvatić također vegetaciji raznih degradiranih površina eumediteranskog područja gdje iz zimzelene šume *Orno-Quercetum ilicis* nastaje pod utjecajem čovjeka vegetacija zimzelenih šikara (makija), a iz ove daljnjom degradacijom vrlo zanimljiva vegetacija gariga. Tim je nazivom označio Horvatić zajednice prorijeđenih, niskih, heliofilnih šikara, koje pripadaju većem broju endemičnih asocijacija posebne jadranske sveze *Cisto-Ericion* H-ić, odnosno reda *Cisto-Ericetalia* H-ić.

Pod utjecajem još jače degradacije razvija se vegetacija primorskih suhих travnjaka i kamenjarskih pašnjaka reda *Cymbopogo-Brachypodietalia* H-ić, u okviru kojega Horvatić razlikuje dvije endemične sveze s većim brojem asocijacija. Sveza *Cymbopogo-Brachypodium ramosi* H-ić vezana je za vapnenačku podlogu, a druga sveza *Vulpio-Lotion* H-ić rasprostranjena je na više-manje dekalificiranim dubljim tlima.

Nasuprot ovome eumediteranskom redu stoji analogna vegetacija submediteranskog i mediteransko-montanog vegetacijskog pojasa istočnojadranskog primorja, koja se također razvija u uvjetima ekstremne degradacije. Tu su vegetaciju u sistematskom pogledu Horvatić zajedno sa I. Horvatom priključili posebnom submediteranskom redu *Scorzonero-Chrysopogonetalia* H-ić et Ht.

Tome redu pripadaju također dvije sveze. Jedna od njih *Scorzonerion villosae* H-ić rasprostranjena je prvenstveno na dubljim tlima u submediteranskom i mediteransko-montanom vegetacijskom pojasu s većim brojem asocijacija koje imaju dijelom karakter livada košanica a dijelom se iskorišćuju kao pašnjaci. Drugoj svezi koju su zajedno opisali I. Horvat i S. Horvatić pod imenom *Chrysopogoni-Satureion* Ht et H-ić pripada nekoliko značajnih kamenjarskih asocijacija kao što su npr. *Festuco-Koelerietum splendidis* H-ić, *Stipo-Salvietum officinalis* H-ić i dr.

U skladu sa svojim širim shvaćanjem mediteranske regije odnosno njezine jadranske provincije, ujedinio je Horvatić submediteranski red *Scorzonero-Chrysopogonetalia* sa eumediteranskim redom *Cymbopogo-Brachypodietalia* u zajednički razred *Brachypodio-Chrysopogonetea* H-ić.

U toku fitocenoloških istraživanja posebno je proučavao i vegetaciju borovih šuma. Pritom je došao do značajnih i vrlo zanimljivih rezultata da npr. autohtone šumske sastojine alepskog bora (*Pinus halepensis* Mill.) u srednjem i južnom dijelu eumediteranskog primorja ne sačinjavaju neku zasebnu asocijaciju već su one razvijene bilo na podlozi makije, bilo na podlozi gariga ili kamenjarskih pašnjaka. Isti zaključak odnosi se i na šumske sastojine endemičnog dalmatinskog crnoga bora [*Pinus nigra* Arn. subsp. *dalmatica* (Vis.) Franco].

Osim spomenute vegetacije obuhvatio je Horvatić svojim istraživanjima na području Krša također razne druge zajednice kao što su primitivne grupacije u pukotinama stijena i točila, halofilna vegetacija uz obale mora, vlažne livade, vodene i močvarne zajednice i dr. U pogledu vegetacije u pukotinama stajena utvrdio je da ona pripada posebnoj endemičnoj svezi *Centaureo-Campanulion* H-ić, vegetacija primorskih točila također endemičnoj svezi *Peltarion alliaceae* H-ić, a vegetacija sitnih šiljeva zasebnoj jugoistočnoevropskoj svezi *Fimbrystilion dichotomae* H-ić. Što se pak tiče halofilne vegetacije morskih obala, i ona pripada dobrim dijelom posebnim endemičnim asocijacijama, kao što su npr. asocijacije *Plantagini-Staticetum cancellatae* H-ić, *Juncetum maritimo-acuti* i dr. Vegetaciju vlažnih livada tog područja priključio je Horvatić posebnom redu *Trifolio-Hordeetalia* H-ić.

Sve utvrđene vegetacijske jedinice služe kao osnova za vegetacijsko kartiranje.

Rezultati opsežnih Horvatićevih vegetacijskih istraživanja uvaženi su ne samo u našoj već i u svjetskoj naučnoj literaturi pa se može slobodno reći da on spada među najistaknutije fitocenologe današnjice.

Na temelju svojih dugogodišnjih fitocenoloških istraživanja na području Krša došao je S. Horvatić do vrlo značajnih zaključaka također u pogledu biljnogeografskog raščlanjenja i ograničenja čitavog područja. On je, naime, u skladu s njegovim već prije istaknutim širim shvaćanjem Mediterana, utvrdio da se granica sredozemne regije prema ilirskoj provinciji eurosibirske regije u okviru istočnojadranskog primorja poklapa s visinskim i horizontalnim granicama sveze *Ostryo-Carpinion orientalis*.

Unutar tako široko shvaćene mediteranske regije razlikuje on tri osnovna vegetacijska područja: eumediteransku zonu zimzelene vegetacije crnike ili česvine (*Quercus ilex*), submediteransku zonu listopadne vegetacije bijeloga graba (*Carpinus orientalis*) i mediteransko-montani pojas listopadne vegetacije crnoga graba (*Ostrya carpinifolia*). Eumediteransku zonu raščlanio je nadalje u tri uža biljnogeografska područja: sjeverno, srednje i južno, koja je karakterizirao naročito vegetacijom gariga, suhих travnjaka i kamenjarskih pašnjaka.

4. Kartiranje vegetacije vršeno pod vodstvom S. Horvatića zasniva se također na njegovim dugogodišnjim fitocenološkim istraživanjima, a odnosi se na različita područja Hrvatske. Prvi ekipni radovi kojima je rukovodio prof. Horvatić izvršeni su 1950 i 1951. godine na Pagu, jednom od osnovnih objekata Horvatićevih istraživanja na području Krša.

Nakon toga vršena su u 1952. godini istraživanja i kartiranje vegetacije u široj okolici Zadra (Ravni kotari), a zatim 1953. i 1954. godine na području kotara Križevci. Od 1963. vrši se, također pod njegovim vodstvom, opsežno i sustavno istraživanje i kartiranje vegetacije čitave Hrvatske. To je kartiranje povezano s isto takovim radom u ostalim republikama Jugoslavije, a svrha je svih tih radova prikaz složenih vegetacijskih prilika naše zemlje na preglednoj vegetacijskoj karti Jugoslavije, koja će služiti naučnim i praktičnim namjenama.

Do sada postignuti rezultati na polju naučne djelatnosti prof. S. Horvatića objavljeni su u šezdesetak naučnih radova u različitim domaćim i stranim časopisima i edicijama. Neki od tih radova imaju karakter opsežnih zaokruženih monografija. Osim toga ima u pripremi veći broj značajnih naučnih radova o vegetaciji eumediteranskog područja istočnojadranskog Krša, pa će ih doskora predati u štampu.

Od objavljenih radova navest ćemo na ovome mjestu samo neke najvažnije:

a) Radovi koji se odnose na istraživanja sistematskih odnosa polimorfnih taksona:

1. Oblici sekcije *Leucanthemum* iz roda *Chrysanthemum* u flori Jugoslavije (Die Formen der Sectio *Leucanthemum* aus der Gattung *Chrysanthemum* in der Flora Jugoslawiens). Acta bot. 3, 1—80, Zagreb 1928.
2. *Peucedanum coriaceum* Rchb. und seine Rassen. Acta bot. 6, 19—32, Zagreb 1931.
3. Neuer Beitrag zur Kenntnis der *Leucanthemum*-Formen in der Flora Jugoslawiens. Acta bot. 10, 61—100, Zagreb 1935.
4. *Senecio caroli-malyi* sp. nov. Biol. glasnik. 8, 37—47, Zagreb 1955.
5. Genus *Leucanthemum* in flora Jugoslaviae (Rod *Leucanthemum* u flori Jugoslavije). Acta bot. Croat. 22, 203—218, Zagreb 1963.

b) Floristička istraživanja:

1. Flora i vegetacija otoka Plavnika (Die Flora und Vegetation der Quarnerinsel Plavnik). Acta bot. 2, 1—56, Zagreb 1927.
2. Bilješke o nekim manje poznatim biljkama iz hrvatske flore (Notes sur quelques plantes peu connues dans la flore croate). Acta bot. 6, 56—65, Zagreb 1931.
3. Prilozi flori otoka Paga. Prir. istraž. JAZU 18, 193—203, Zagreb 1933.

4. Ein wichtiger neuer Fundort von *Phyllitis hemionitis* (Lag.) O. Kuntze im Quarnergebiet. Ö. B. Z. 87, 134—139, Wien 1938.
5. Prilog poznavanju flore otoka Krka (Contribution à la connaissance de la flore de l'île de Krk (Veglia) dans le Quarnaire). Glasn. biol. sekcije Hrv. prir. društva, Ser II/B, 1, 5—12, Zagreb 1947.
6. Nekoliko novih pridošlica u flori grada Zagreba (Quelques nouvelles plantes adventives dans la flore de la ville de Zagreb). Glasn. biol. sekcije Hrv. prir. društva, Ser. II/B, 1, 69—76, Zagreb 1947.
7. *Paspalum distichum* L. ssp. *paspalodes* (Michx.) Thell. na području donje Neretve (*Paspalum distichum* L. ssp. *paspalodes* (Michx.) Thell. im Überschwemmungs-Gebiet der unteren Neretva (Narenta) in Jugoslawien). Acta bot. 12/13, 231—238, Zagreb 1949.
8. *Sporobolus vaginaeflorus* (Torr.) Wood u biljnom pokrovu Hrvatske (*Sporobolus vaginaeflorus* (Torr.) Wood — ein Neophyt in der Pflanzendecke Kroatiens). Acta bot. Croat. 18/19, 79—103, Zagreb 1960 (zajedno sa Lj. Gospodarić).

c) Fitocenološka i fitogeografska istraživanja i kartiranje vegetacije:

1. Soziologische Einheiten der Niederungswiesen in Kroatien und Slavonien. Acta bot. 5, 57—118, Zagreb 1930.
2. Die verbreitetsten Pflanzengesellschaften der Wasser- und Ufervegetation in Kroatien und Slavonien. Acta bot. 6, 91—108, Zagreb 1931.
3. Tipovi livada i pašnjaka na otoku Pagu (Die Typen der Wiesen und Weiden auf der Insel Pag). Arhiv Ministarstva poljoprivrede 1—31, Beograd 1934. (zajedno s M. Mohačekom).
4. Splošna primerjava vegetacije nižinskih travnikov Slovenije z ono Hrvatske in Slavonije. Zbor. Prir. društva 1, 39—43, Ljubljana 1939.
5. Travniška vegetacija reda *Arrhenatheretalia* v nižinskem pasu Slovenije. Zbor. Prir. društva 2, 68—75, Ljubljana 1941.
6. Flora i vegetacija otoka Paga. Prir. istraž. JAZU 19, 116—372, Zagreb 1934.
7. Pregled vegetacije otoka Raba sa gledišta biljne sociologije (Übersicht der soziologischen Vegetationseinheiten der Quarnerinsel Rab (Arbe)). Prir. istraž. JAZU 22, 1—96, Zagreb 1939.
8. *Fimbristylion dichotomae* — ein neuer Verband der Isoëtetalia. Vegetatio 5/6, 448—453, den Haag 1954.
9. Pflanzengeographische Gliederung des Karstes Kroatiens und der angrenzenden Gebiete Jugoslawiens (Biljnogeografsko raščlanjenje Krša Hrvatske i susjednih područja Jugoslavije). Acta bot. Croat. 16, 33—61, Zagreb 1957.
10. Geographisch-typologische Gliederung der Niederungswiesen und -Weiden Kroatiens. Angew. Pflanzensoz. 15, 63—73, Stolzenau/Weser 1958.
11. Tipološko raščlanjenje primorske vegetacije gariga i borovih šuma (Typologische Gliederung der Garrigues- und Kiefernwälder-Vegetation des ostadriatischen Küstenlandes — Classification typologique de la végétation des garrigues arbustives et des forêts de Pins dans le Littoral Adriatique oriental). Acta bot. Croat. 17, 7—98, Zagreb 1958.
12. Coup d'oeil général sur la végétation fondamentale du littoral adriatique, comparée à celle des territoires méditerranéens de l'Europe occidentale. L'Excursion en Provence de l'Association Internationale de Phytosociologie, 95—102, Marseille 1959.

13. Prilozi poznavanju vegetacije južnohrvatskog primorja. Ljetopis JAZU 66, 302—308, Zagreb 1960.
14. Novi prilog poznavanju primorske vegetacije gariga i kamenjarskih pašnjaka (Ein neuer Beitrag zur Kenntnis der Garrigues- und Steintriften-Vegetation des ostadriatischen Küstenlandes. Acta bot. Croat. 20/21, 243—259, Zagreb 1962.
15. Biljnogeografski položaj i raščlanjenje našeg primorja u svjetlu suvremenih fitocenoloških istraživanja (Pflanzengeographische Stellung und Gliederung des ostadriatischen Küstenlandes im Lichte der neuesten phytozoenologischen Untersuchungen) Acta bot. Croat. 22, 27—91, Zagreb 1963.
16. Vegetacijska karta otoka Paga s općim pregledom vegetacijskih jedinica Hrvatskog primorja (Carte des groupements végétaux de l'île nord-adriatique de Pag avec un aperçu général des unités végétales du Littoral Croate). Prir. istraž. JAZU 33, Acta biol. 4, 1—187, Zagreb 1963.
17. Fitocenološke jedinice vegetacije krškog područja Jugoslavije kao osnova njegovog biljnogeografskog raščlanjenja (Phytozoenologische (Phytosoziologische) Vegetationseinheiten des Karstgebietes Jugoslawiens als Grundlage seiner pflanzengeographischen Gliederung). Acta bot. Croat. Vol. extraord. 14—34, Zagreb 1964.

Vrlo značajne rezultate postigao je prof. Horvatić također na polju stručne, naučnopopularne i pedagoške djelatnosti. Od njegovih mnogobrojnih stručnih i naučnopopularnih radova, članaka, prikaza i izvještaja koji su objavljeni u različitim časopisima i edicijama, kao npr. u časopisu »Priroda«, u Hrvatskoj enciklopediji, u izdanjima Jugoslavenskog leksikografskog zavoda i dr., mogu se ovdje posebno spomenuti i stručni priručnici i udžbenici kao što su:

1. Botanika, udžbenik za II razred gimnazije i VI razred osmogodišnje škole (zajedno sa F. Dolencem). »Školska knjiga«, Zagreb 1946. Posljednje izdanje 1956. Udžbenik preveden na mađarski i talijanski jezik.
2. Priručnik za tipološko istraživanje i kartiranje vegetacije (zajedno sa I. Horvatom, M. Gračaninom, G. Tomažičem, H. Emom i B. Maksićem). Ministarstvo šumarstva FNRJ, Zagreb 1950.
3. Sistematika viših biljaka, I dio. Skripta za studente Prirodoslovno-matematičkog fakulteta. Zagreb 1950.
4. Ilustrirani bilinar, priručnik za određivanje porodica i rodova višega bilja. »Školska knjiga«, Zagreb 1954.

U okviru svoje naučne i stručne djelatnosti obavlja prof. Horvatić odgovorne funkcije u brojnim naučnim i stručnim ustanovama, društvima i organizacijama. Dopisni je član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, član »Međunarodnog društva za fitosociologiju«, član predsjedništva »Istočnoalpsko-dinarske sekcije Međunarodnog društva za fitosociologiju«, član »Editorial-Komitea« međunarodnog časopisa »Excerpta botanica«, dugogodišnji glavni urednik časopisa »Acta botanica Croatica«, predsjednik Komisije za koordinaciju rada na vegetacijskom kartiranju i izradi vegetacijske karte Jugoslavije, pročelnik Odjela za geobotaniku Instituta za botaniku Sveučilišta u Zagrebu i dr.

Kao dugogodišnji sveučilišni profesor odgojio je S. Horvatić veliki broj srednjoškolskih nastavnika, a mnogi naučni radnici iz njegove geobotaničke škole zauzimaju već danas odgovorne funkcije na raznim fakultetima i naučnim ustanovama u našoj zemlji.

Za svoj predani naučni, stručni i nastavnički rad dobio je i javna priznanja. Godine 1949. dodijeljena mu je nagrada Ministarstva prosvjete SR Hrvatske, godinu dana kasnije primio je prvomajsku nagradu za najbolji udžbenik za gimnazije koji je izradio u koautorstvu, a 1964. nagradu »Ruđer Bošković« za monografski rad »Vegetacijska karta otoka Paga s općim pregledom vegetacijskih jedinica Hrvatskog primorja«. Osim toga nosilac je visokog odlikovanja »Ordena rada sa crvenom zastavom«.

LJUDEVIT ILIJANIĆ